

Reglugerð um öryggis- og heilbrigðisráðstafanir á bifreiðaverkstæðum.

1. gr.

Salarkynni, þar sem fram fara viðgerðir á bifreiðum eða farandvélum, sem knúnar eru benzín- eða olíuhreyfli, svo sem skurðgröfum, dráttarvélum, krönnum, jarðýtum og öðrum jarðvinnsluvélum, skulu, eftir þó ví sem frekast verður við komið, vera í sérstökum húsum, sem ekki eru notuð til annars.

Ef slík salarkynni eru þó í húsi, sem einnig er notað til annarrar starfrækslu, eða geymslurúm eru aðliggjandi, skal á fulltryggan hátt þó annig frá gengið, að frá þó eim geti ekki borizt gas eða eimur til aðliggjandi herbergja.

2. gr.

Gólf skulu hafa hæfilegan rennslishalla að niðurfalli skólplagnar eða safnþróar. Til þó ess að koma í veg fyrir hálfu á gólfum, skal þó eim haldið hreinum eftir þó ví sem föng eru á, og skal viðkomandi verkamanni skylt að hreinsa strax upp af gólfi þó að, sem hann kann að missa niður á þó að, svo sem olú, feiti og annað, sem veldur óþrifnaði og dregur úr umferðaröryggi.

Eftir föngum skal þó ess gætt, að hæfilegar gangbrautir séu milli tækja þó eirra, sem til viðgerðar eru á verkstæðinu, og ekki mega verkamenn að óþörfu leggja frá sér verkfæri og vélahluta á umferðaganga.

Frá stað þó eim, sem verkamenn eru við vinnu, skal jafnan vera greiður gangur til aðaldyra eða varaútgöngudyra.

3. gr.

Ef vinnugryfja er í gólfi, skal greitt frárennsli vera frá henni. Ekki má maður vera niðri í gryfjunni meðan bifreið eða öðru tækni er komið fyrir yfir henni, og ekki má staðsetja slík tækni þó annig yfir gryfjunni, að uppganga úr henni torveldist.

Niður í vinnugryfju skulu vera góðar tröppur og skal verkamönnum skylt að gæta þó ess að leggja ekki frá sér verkfæri eða annað þó annig í tröppurnar, að umferð um þær torveldist.

4. gr.

Auk dyra þó eirra, sem bifreiðum eða vélum er ætlað að fara um, skulu á hverju bifreiðaverkstæði vera að minnsta kosti einar varaútgöngudyr.

Hurðir skulu opnast út, en þó má hafa rennihurðir í umferðadyrum fyrir bifreiðar, en þó á skulu vera á þó eim litlar dyr, nægilega stórar til þó ess að maður geti greiðlega farið um þær, og á þó eim hurð, sem opnast út. Ef umferðadyr fyrir bifreiðar eru margar hlið við hlið, þó urfa fyrrnefndar dyr til mannaumferðar ekki vera nema á þó riðju hverjum bifreiðaumferðadyrum. Hurðir á varaútgöngudyrum skulu opnast út og læsing þó eirra þó annig fyrir komið, að þær verði auðveldlega opnaðar innan frá án sérstaks lykils.

5. gr.

Um aðbúnað verkamanna innan fyrirtækis en utan vinnusala, svo sem aðgang að matstofum, fatageymslum, snyrtiklefum og salernum, skal fara eftir ákvæðum reglugerðar, sem sett verður um þó essi atriði á vinnustöðum almennt.

6. gr.

Sérhver vinnusalur í bifreiðaverkstæði skal hafa sérstakan loftræstibúnað, sem fjarlægir mengað loft og flytur ferskt loft inn í staðinn. Loftræstibúnaði skal þó annig komið fyrir, að óhrein loftið sé dregið út frá loftræstiopum uppi við loft og öðrum eigi ofar en 30 cm frá gólfi. Eru neðri opin sérstaklega ætluð til þó ess að leiða burt þó ungt brunagas, svo sem kolsýrling, auk ýmiss konar olíueims.

Göng eða op, sem leiða inn ferskt loft, skulu þó annig staðsett, að loftið dreifist sem bezt um allan salinn og ekki sitji dautt loft í hornum eða krókum.

Pípur og göng til loftræstingar skulu vera nægilega víð. Þar sem pípur greinast, skal þó að gert með aflíðandi beygjum, en varast skörp horn og króka, Deiliop skulu vera á pípum og þó eim þó annig fyrir komið, að bæði útrásir og innrásir komi sem jafnast um allan salinn.

Ekki má nota sömu loftræstítækin til loftræstingar á bifreiðaverkstæði eða öðrum óskyldum vinnusölum.

Afrás fyrir mengað loft skal leidd undir bert loft, þó annig að loft frá henni geti ekki borizt til nálægra húsa eða herbergja.

Ef vinnugryfja er í gólfi, skal afrás fyrir mengað loft vera niður við gólf hennar.

Ef hreyfill er látinn ganga inni lengur en nauðsynlegt er við að aka inn í verkstæðið eða út úr þá, eða flytja tæki til innan verkstæðisins, skal útblásturspípa hreyfilsins tengd við stút á sogpípu loftræstíbúnaðar.

Ræstíbúnaði loftræstivéla skal þá annig fyrir komið, að hægt sé að ræsa þá rétt við útgöngudyr.

Loftræstætæki bifreiðaverkstæðisins skulu vera þá að afkastamikil, að þá geti endurnýjað loft hvers vinnusalar að minnsta kosti fjórum sinnum á klukkustund.

7. gr.

Lyftitæki öll skulu vera fulltraust og undir stöðugu eftirliti starfandi manna á verkstæðinu, sem öryggiseftirlitið samþykkir. Tækjum skal vel við haldið og þá tekin úr notkun, þegar er einhverra galla verður vart á þeim, þá til bætt hefur verið úr gallanum.

Ekki má vinna undir bifreið eða vél, sem að nokkru eða öllu leyti hvílir á lyftitæki, fyrr en settir hafa verið undir hana traustir stólar, sem tryggja þá, að bifreiðin eða vélin geti ekki fallið þó að lyftitæki gefi sig.

Allir verkamenn eru persónulega skyldir að framfylgja ákvæðum þessum, og ber trúnaðarmanni verkamanna að vaka yfir þá svo sé gert.

Undanskilin ákvæði þá essu er þá óvinna undir bifreiðum, sem standa á lyftum í smurningsstöðvum.

8. gr.

Þurfi verkamaður að vinna sitjandi eða liggjandi undir bifreið eða vél, skal honum látinn í té pallur, fleki eða teppi til að hvíla á, til varnar raka og kulda.

9. gr.

Benzín eða aðra eldfima vökva, sem notaðir eru til þá votta eða á blásturs eða lóðlampa, skal geyma í sprengitryggjum brúsum. Ekki má geyma meira en dagsforða í einu á vinnustað og aldrei meira en 30 lítra. Yfirleitt skal forðast eftir megni að geyma slíka vökva inni á verkstæði.

Í hverjum vinnusal skal vera járnker til þá ess að fleygja í olútblautum tuskum og tvísti.

Eldslökkvitæki skal vera á aðgengilegum stað í hverjum vinnusal.

10. gr.

Á áberandi stað í hverjum vinnusal skal vera spjald, sem varar menn við kolsýrlingseitrun, svo og hvað gera beri, ef menn verða fyrir slíkri eitrun. Lætur öryggiseftirlitið í té slík spjöld endurgjaldslaut.

Kassa með nauðsynlegum lyfjum og umbúðum til bráðabirgðahjálpar skal hafa á aðgengilegum stað á hverju bifreiðaverkstæði.

11. gr.

Bifreiðaverkstæði, sem til eru þegar reglugerð þá essu gengur í gildi, þá urfa ekki að hlíta ákvæðum hennar varðandi hollustuhætti og þá sérstaklega að þá ví er varðar frárennsli á gólfum og vinnugryfjum loftræstíbúnað og frágang dýra og hurða, enda verði slíku ekki komið við án mikils tilkostnaðar eða vegna annarra örðugleika. Í slíkum tilfellum skulu eigandi verkstæðis eða fulltrúi hans, öryggismálastjóri og öryggiseftirlitsmaður ráðgast um lausn málsins, og skal þá leitast við að finna hagkvæmustu leið til að bæta úr þá, sem kann að þá ykja ábótavant.

12. gr.

Brot gegn reglugerð þá essari varða sektum frá 50-5000 krónum, nema þá yngri hegning liggja við samkvæmt lögum. Sektirnar renna í ríkissjóð.

Með mál út af brotum skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þá essu er hér með sett samkvæmt lögum nr. 23 1. febrúar 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum, til þá ess að öðlast gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þá eim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 20. júlí 1953.

Björn Ólafsson.

Páll Pálmason.